

телни, нивга не сжществували, фантастични сжщества. Ето, ние всички се смѣемъ днесъ на лудориитѣ на Мики Маусъ, роденъ въ въображението на човѣка.

А радиото, мое малко, любопитно момче, е една съвсема нова, съвсемъ прѣсна придобивка на човѣшкия духъ. То се роди едва преди петнадесетъ години, израстна бързо и зае съвършено естествено своето мѣсто въ нашия животъ. Ти стоишь предъ неговата кутия, въртишь копчето и чувашъ, когато на тебе говори цѣлата вселена:

— Ало, ало, тукъ радио Калкута, завършихме вечерното предаване; лека нощъ, драги слушатели, — се обаждаатъ на английски езикъ отъ Индия, тогава, когато у насъ е още обѣдъ и грѣе ясно слънце на небето.

А вечерно време Санъ Франциско поздравява:

— Добро утро, започваме сутринното предаване...

— Тукъ радио Тифлисъ, ще чуете татарски народни пѣсни.

— Радио Милано: ще ви предадемъ отъ театъръ Скала първото действие на операта „Тристанъ и Изолда“.

— Сидней.

— Нагасаки.

— Чикаго.

Германски радиоапаратъ съ приспособление за телевизия